

GŁOS NARODU

SOBOTA

6. LUTEGO 1926.

NR. 29. — ROK XXXIII.

REDAKCJA, ADMINISTRACJA I DRUKARNIA: KRAKÓW, UL. ŚW. KRZYŻA 11.

KONTO CZEKOWE P. K. O. WARSZAWA: 140.055. — KONTO CZEKOWE P. K. O. KRAKÓW: 401.099.

Przedpłata wynosi:	W Krakowie		Na całym obsz. Państwa polsk. z przesyłką pocztową	Za granicą	Przedpłata zniżona dla nauczycielstwa ludow.
	z odnośnikami	bez odnośn.			
Miesięcznie . . .	4-50 zł.	4-00 zł.	4-50 zł.	8-00 zł.	4-00 zł.

REDAKCJA TELEFON NR. 190. — ADMINISTRACJA TELEFON NR. 3344. — DRUKARNIA TELEFONY NR.: 3344 i 4406.

CENY OGŁOSZEN:

Zwykły (insetowy)	15 gr
Nekrologi	30 „
Nadesłane	35 „
Pokrońce	45 „
Na 1-ej stronie	50 „
Drobne ogłoszenia od słowa	7 „
(najmniej 10 słów)	

Układ tabelaryczny 50% drożej.
Zamiejscowe 50% drożej.

Odroczenie konferencji rozbrojeniowej.

Zapowiedziana na 15 lutego międzynarodowa konferencja w sprawie rozbrojenia została odłożona do terminu bliżej nicokreślonego. Sekretarz generalny Ligi Narodów przypuszcza, że będzie się mogła zacząć 15 maja. Nie brak jednak głosów pesymistycznych, które sądzą, że nawet w tym terminie do konferencji nie dojdzie.

Co spowodowało odroczenie konferencji? Musiały zajść trudności wielkiej wagi, jeśli odroczenie nastąpiło w warunkach pozornie wielce dla konferencji pomyślnych. Stany Zjednoczone bowiem, które tak dotąd wytrwale bojkotują i Ligę Narodów i wszystkie usiłowania od niej wychodzące, w ostatnich dniach przyjęły zaproszenie na konferencję z tem, że początkowo przynajmniej delegaci amerykańscy wezmą w niej udział tylko jako obserwatorowie. Jeśli mimo tego upragnionego przez Europę kroku Ameryki pięć państw (Francja, Belgja, Włochy, Czecho-Słowacja i Hiszpanja) odroczenia konferencji zażądało, to najwidoczniej nie udało się jeszcze usunąć istniejącego między państwami nieporozumienia w zasadniczym problemie kwestji rozbrojenia.

Nie zdano na przód uzyskać zgody Rosji i Ameryki na Genewie, jako miejsce obrad konferencji. Trudności w tym względzie sięgają wypadków z przed trzech blisko lat. Wówczas to (w lipcu 1923 roku) w odpowiedzi na uwolnienie zabójcy Worowskiego przez trybunał szwajcarski, Rosja sowiecka zerwała ze Szwajcarią stosunki dyplomatyczne i zrobiła to w sposób (nota z 2 lipca 1923 r.), który Szwajcarię odezwała jako obelgę. Zaproszona do wzięcia udziału w konferencji rozbrojeniowej w Genewie zażądała Rosja, by Szwajcarię w drodze oficjalnej potępiła morderstwo, a rodzinie Worowskiego przyznała odszkodowanie. W zamian za to obiecała Rosja cofnąć obraźliwą notę. Szwajcarija podobno (jak to w dn. 22 stycznia donosiła „Prager Presse“) zgodziła się na potępienie morderstwa, choć nie w formule proponowanej przez sowieckie, ale odrzuciła żądanie odszkodowania dla rodziny Worowskiego, motywując swoje stanowisko tem, że sama musiałaby zażądać od Rosji odszkodowania dla rodzin osób szwajcarskich, zamordowanych w Rosji sowieckiej. Do zgody więc nie przyszło.

Nie był to jednak chyba decydujący

w odroczeniu konferencji moment. Trudno bowiem zrozumieć, dlaczego konferencja nie mogła się odbyć n. p. w Brukseli, co nawet Belgja w okresie dyskusji między Rosją a Szwajcariją proponowała. Główne powody tkwią w czem innym — w tem, że nie zdołano dotąd uzgodnić stanowiska Anglii i stanowiska Francji w sprawie zasadniczej.

Anglja trzyma się zasady, że rozbrojenie może dotyczyć tylko efektywnego stanu armii i marynarki wojennej. Francja zaś wskazuje słusznie na to, że samo ograniczenie armii jeszcze nie będzie rozbrojeniem, żąda więc od konferencji kontroli nad lotnictwem i przemysłem, nawet pokojowym, zauważając słusznie, że z chwilą wybuchu wojny cały przemysł chemiczny, metalowy i lotnictwo zmieniają się bez większych trudności w zbrojownię. Należy więc, zdaniem Francji, ograniczyć zbrojenia nie tylko efektywne, ale i potencjalne. Odpowiada na to Anglja, że postulat Francji jest z technicznych względów niewykonalnym. Czy to jest jednak prawdziwy motyw negatywnego stanowiska Anglii, wolno wątpić.

Próbował pośredniczyć „arbitr Europejski“, p. min. Benez. Ułożył kwestjonarjusz, który miał uzgodnić poglądy Anglii i Francji. Najwidoczniej jednak i ten środek zawodził, skoro konferencja została odroczona. A szkoda i to że stanowiska ogólnego, jak i polskiego! Ze wszystkich bowiem dotychczasowych prób zapewnienia Europie pokoju konferencja rozbrojeniowa jest najwięcej praktyczną i realną; sięga bowiem do korzenia sprawy pokoju, zwłaszcza w ujęciu tezy francuskiej.

Dla Polski zaś, która stoi obecnie wobec konieczności ograniczenia budżetu wojskowego, konferencja ta w razie pomyślnych rezultatów byłaby gwarancją, że z obniżeniem liczebności jej armii dzieje się to samo u jej sąsiadów ze wschodu i zachodu. W społeczeństwach zatem, graniczących z niepewnym sąsiedztwem, — w społeczeństwach zajętych w obecnej chwili sanacją gospodarczego życia, — odroczenie konferencji musi wywołać uczucie zawodu. Nakłada bowiem na nie obowiązek czynności i pogotowia, zwiększa troskę o armię, kiedy ich wewnętrzne położenie wymagałoby i ograniczenia zbrojeń i wyciągającej pracy całego społeczeństwa w spokoju.

W. Z.

Sowiety mają gest!

Warszawa. (Telef. wł.) Z Moskwy donoszą: Rząd sowiektów postanowił łożyć na dzieci po Bagińskim i Wiczorkiewiczach, a to aż do czasu dojścia ich do pełnoletności. W tym celu będzie p. Bagińska otrzymywać 200, a p. Wiczorkiewiczowa 150 rubli miesięcznie. Decyzja ta została unormowana w drodze osobnego rozporządzenia.

SPRAWA ODROCZENIA KONFERENCJI ROZBROJENIOWEJ.

Genewa. (PAT) Rząd angielski powiadomił generalny sekretarjat Ligi Narodów, że niema żadnych zastrzeżeń w sprawie odroczenia terminu zebrania się komisji przygotowawczej do konferencji rozbrojeniowej. Również przedstawiciel Brazylii w Radzie Ligi Narodów, Mello Franco, oznajmił generalnemu sekretarzowi Ligi Narodów w imieniu swego narodu, że Brazylja godzi się na odroczenie zebrania się wzmiankowanej komisji.

Wreszcie zawiadomili o zgodzie na odroczenie terminu zebrania się tej komisji poseł Stanów Zjednoczonych w Bernie, oraz rząd bułgarski, który został zaproszony do wyznaczenia swego delegata do komisji przygotowawczej konferencji rozbrojeniowej. Z pośród wszystkich państw, które są członkami Ligi Narodów, jedynie Belgja nie nadesłała jeszcze w tej sprawie odpowiedzi.

Jeszcze w sprawie Okonia.

Warszawa. (Telef. wł.) W środowych piśmiech pojawiły się dwa oświadczenia: jedno pos. Dziducha i pos. Kudelskiego (Chł. Stronn.), które zarzuca szereg wykroczeń posłowi Okoniowi (Chł. Str. Rad.), i drugie oświadczenie pos. Okonia, który stwierdza, że Rada Naczelna Stronnictwa Chłopskiego zbiera się dopiero dnia 28 lutego, a sam pos. Okoń, jako prezes tego stronnictwa, za działalność dla stronnictwa szkodliwą wykluczył pos. Dziducha.

Zaznaczyć należy, że w Lublinie podczas obrad, na których wykluczone Okonia, działali pos. Fiderkiewicz i Ballin z niezależnej partjii chłopskiej. Secesjonści od Okonia gawędzą raczej ku komunizmowi Wojewódzkiego, aniżeli ku Dąbekiemu.

Dr Kozicki postem przy Kwirynale.

Warszawa. (Telef. wł.) Prezydent Rzeczypospolitej podpisał nominację pos. dra St. Kozickiego na ministra pełnomocnego i posła nadzwyczajnego przy królu włoskim. Dnię przyjęty był dr. Kozicki przez prem. Skrzyńskiego.

Z komisji oszczędnościowej.

Warszawa. (Telef. wł.) Na posiedzeniu Komisji oszczędnościowej przyjęto rezolucję, która uznaje za konieczne, ażeby toż wicemin. Markowskiego w sprawie reformy w rachunkowości i skarbowości państwowej znalazły wyraz w projektach ustawodawczych. Wniosek pos. Pomiatowskiego, ażeby nienaruszenie zasad ustawodawczych, które są zdobyczami społeczeńmi, nie znalazł większości.

Warszawa. (Telef. wł.) Na posiedzeniu komisji konstytucyjnej omawiano w dalszym ciągu w drugim czytaniu projekt ustawy o zgromadzeniach tak dalece, iż w piątek prawdopodobnie komisja ukończy drugie czytanie tej ustawy.

P. St. Grabski za parcelacją fundacji.

„Postęp“ donosi, że p. min. St. Grabski odrzucił dwa wspaniałe dary na rzecz nauki polskiej, a mianowicie fundację hr. Hutten Czapskiego (60.000 mórg) i fundację hr. A. Potulickiej na rzecz Uniwersytetu Lubelskiego. Fundatorowie sądził, że majątki te nie będą parcelowane, gdyż parcelacja uczyniłaby dochody z nich płynące raczej wątpliwymi. Jednakowoż p. St. Grabski właśnie w imię reformy rolnej, dary fundacyjne odrzucił.

Warszawa. (Telef. wł.) Premier Skrzyński przyjął dziś przedstawicieli Klubu kat.-lud. w osobach pos. Jasińskiego i ks. dra Czuję, nadto ks. biskupa Przeździeckiego i pos. Reicha.

Ta ostatnia wizyta dotyczy stosunków w Kole żydowskim, w którym zarówno pos. Reich, jak i wiceprezes Rosmarin zrezygnowali z zajmowanych stanowisk. Mimo uchwalenia wotum zaufania przez Koło żydowskie dla prezydium, obaj nie cofnęli swej rezygnacji. Pos. Reich wjechał do Wiednia.

Nieudała rewolucja w Portugalji.

Paryż. (AW) Prasa donosi o usiłowanym przewrocie w Portugalji. W Lizbonie onegdaj wieczorem kilka oddziałów spiskowców, pod dowództwem oficerów i osób cywilnych, przypuściło atak na koszary wojskowe, okopując się w kilku miejscach miasta. Powstańcy dokonali szeregu aresztowań w zajętych przez siebie ulicach. Wieczorem mały oddział, uzbrojony w sześć armat, okopał się nad rzekę Tajo. Wojsko i marynarka dochowały wiaruścielności.

Na wiadomość o zamachu, prezydent republiki, który znajdował się w północnej części kraju, wrócił specjalnym pociągiem do Lizbony i odbył odrazu naradę z członkami rządu. Noc przeszła spokojnie, nad ranem rząd zagrożił zbuntowanym oddziałom bombardowaniem i regularnym oblężeniem, na skutek czego zamachowcy złożyli broń bez zastrzeżeń. W kraju całym panuje spokój.

Sowiety przeciw konferencji państw bałtyckich.

Warszawa. (Telef. wł.) Prasa sowiecka w bardzo ostrym sposobie atakuje mającą się odbyć w ciągu marca konferencję państw bałtyckich, insynuując, jakoby te konferencje miały z góry określone cele polityczne. Cytując prasę berlińską, prasa sowiecka przypuszcza, że premier Skrzyński zamierza zaproponować na konferencji zawarcie umowy gwarancyjnej, urze-

czywistniając w ten sposób dawny program polskiej hegemonji (?!).

Sowiety zgadzają się na zawarcie z każdym państw bałtyckich oddzielnej umowy gwarancyjnej, ale nie chcą mówić ze związkami tych państw. Czywiście jest to gra polityczna i alantny.

Uregulowanie długów polskich we Włoszech.

Warszawa. (Telef. wł.) B. minister przemysłu i handlu Klarnier w towarzystwie urzędnika ministerstwa skarbu Taubego wyjechał do Medjolanu w celu przeprowadzenia rokowań z Banco Comerciale w sprawie ułożenia się z tym bankiem co do uregulowania istniejących pomiędzy nim a rządem polskim stosun-

ków kredytowych w związku z propozycjami uczynionymi rządowi polskiemu przez Bankers Trust.

W Medjolanie p. Klarnier spotka się z przedstawicielami Bankers Trustu zainteresowanymi w sprawie rokowań Banco Commerciale.

Sytuacja strajkowa dotąd niewyjaśniona.

WNIOSEK N. P. R. I P. P. S. O ROZWIĄZANIE WARSZAWSKIEJ RADY MIEJSKIEJ.

Warszawa. (Telef. wł.) Sytuacja strajkowa w stolicy w dalszym ciągu jest niewyjaśniona. W ciągu czwartku odbyła się narada przedstawicieli rządu z magistratem, przyczem rząd wywierał nacisk na magistrat, w kierunku półtora na rękę postulatów strajkujących. Rzecz charakterystyczna, że na wiecu, który się odbył w południe, uchwalono domagać się wprowadzenia komisarza rządowego dla tramwajów. Zarząd chrześcijańskiego związku zawodowego tramwajarzy wydał odezwę, atakującą strajkujących i stwierdzającą, że działalność ta idzie na rękę komunii i dyskredytuje N. P. R.

Dzieje ruchu zawodowego — mówi odezwa — nie znają strajku ogłoszonego w tak głupich okolicznościach, jak to ma miejsce w obecnym strajku tramwajarzy.

W piątek na posiedzeniu komisji administracyjnej na pierwszym punkcie porządku dziennego znajduje się wniosek N. P. R. i P. P. S.

w sprawie rozwiązania warszawskiej Rady miejskiej. Wniosek ten referować będzie pos. Popiel. Według wszelkiego prawdopodobieństwa, demonstracyjny ten wniosek nie uzyska poparcia.

SPRAWA STRAJKÓW NA KOMISJI OCHRONY PRACY.

Warszawa. (Telef. wł.) Na posiedzeniu komisji ochrony pracy i na posiedzeniu komisji komunikacyjnej wyszła sprawa strajków. Na posiedzeniu komisji ochrony pracy uchwalono wezwać min. Ziemięckiego do przedstawienia stanowiska rządu w sprawie tych strajków. Na posiedzeniu komisji komunikacyjnej interpelowano w tej sprawie min. Osieckiego, który oświadczył, że akcja rządu nie spotkała się z protestem ze strony zarządu „Pastyl“. Zarząd ustanowiony nie dotyczy spraw materialnych spółki.

Francuzi niezadowoleni z śledztwa węgierskiego.

Paryż. (PAT) Z Budapesztu donoszą, że władze węgierskie w dziwnej formie pojmują współpracę z delegatami francuskimi. Pomimo, że zgodzili się na nią, węgierska policja wydała takie instrukcje, że ujemny rezultat tej współpracy jest niewątpliwym. Tak n. p. badania odbywają się bez zawiadomienia o tem delegatów francuskich. Policja węgierska przesłuchuje obecnie 8 do 10 osób dziennie, aby najszybciej zakończyć śledztwo i uniemożliwić w ten sposób delegatom francuskim wyjaśnienie okoliczności, na których im zależy. Procedura taka doprowadzi prawdopodobnie do tego, że poseł francuski w Budapeszcie będzie zmuszony ponownie wystąpić wobec rządu węgierskiego i przypomnieć mu jego obowiązki.

du węgierskiego i przypomnieć mu jego obowiązki.

PRZESŁUCHIWANIE OBWINIONYCH W OBEĆNOŚCI FRANCUSKICH FUNKCJONARIUSZÓW POLICJI.

Budapeszt. (PAT.) Komisja policyjna, wyznaczona do podjęcia uzupełniających dochodzeń, zjawiła się w środę o godz. 8 po południu w budynku więziennym, gdzie w obecności francuskich władz policyjnych przesłuchwała ks. Windischgrastza, Nadassy'ego, Pereny'ego i urzędników instytutu kartograficznego, którzy znajdują się w więzieniu.

Konferencja Małej Ententy zwołana

POD NACISKIEM FRANCLJ

Bukareszt. (AW). W kolach politycznych twierdzą, że zwołanie konferencji Małej Ententy na 10 b. m. do Temeszwaru, nastąpiło pod naciskiem Francji, która domaga się, by Mała Ententa zajęła stanowisko wobec afery fiszerzowej na Węgrzech, którą rząd stara się zatuzować. Gdy okazało się, że Węgry nie uczyniły załóż zyczenia Francji w tej sprawie, a państwa Małej Ententy zaproponowały interwencję po ukończeniu śledztwa na Węgrzech, Francja zaczęła napierać, co skłoniło ostatecznie Małą Ententę do zwołania jednodniowej konferencji do Temeszwaru. Na konferencji tej będzie poruszana jedynie sprawa afery węgierskiej.

polityką uwieczniania nieutrności względem Węgier. Francja — pisze dziennik — nie powinna wykorzystywać afery do innych celów, gdyż mogłoby to nie być korzystnym dla pokoju. Węgry nie powinny być drugotane. Można się obawiać, że ostre postępowanie względem Węgier, zniweczy cel polityki angielskiej t. j. stworzenia Locarna na terytorjum b. monarchji austriackiej. Trzeba dążyć do wzmożenia każdego konstytucyjnego żywiołu w Europie i trzeba potępić namiętne, świadome postępowanie Francji i Małej Ententy w tej sprawie.

DOLAR W WARSZAWIE.

Warszawa. (Telef. wł.) Kurs dolara 7.25 zł. Czarna giełda 7.28—7.30 zł.

London. (AW.) W związku ze zwołaniem konferencji Małej Ententy na przyszły tydzień do Temeszwaru, przestrzega „Times“ przed

